

## architectuur

# Gestrand 'schip' met elegante roef



Het heeft heel wat technisch vernuft gekost om dit voor elkaar te krijgen.

Zo nu en dan kunnen gelukigen iets op een gedroomde plek in het landschap bouwen. En als zij dit dan doen met smaak, zonder overdreven expressieve vormen of met nostalgische middelen, dan kan het een aanwinst voor het landschap zijn. Dat zien we ten oosten van It Heidenskip: een woning die vanaf het water oogt als een bescheiden schuur, maar wel een heel mooie schuur.

Vanaf Workum kun je heerlijk naar het meren- en plassengebied van de Zuidwesthoek varen. Je kunt naar de Sånmar en de Grutte Gaastmar en verder over de Yntemasleat het ruime water van De Fluezen bereiken. Mooie route. Stel je voor: wonen op de hoek waar de Yntemasleat overgaat in de ruime watervlakte. Dat is toch paradijselijk? Over de weg moet je, heel contrastrijk, langs It Heidenskip en na een

### Ontwerp won wel meteen vertrouwen

bocht bij De Hel over de smalle Koaidyk naar het einde van de wereld, naar dit paradijs.

Daar op de hoek van Yntemasleat en Fluezen staat sinds jaar en dag een boerderij met camping. Er was behoefte aan uitbreiding, maar ook aan een haventje. Bovendien moest het Wetterskip de kaden verhogen. Een oude, vriendelijke, houten recreatiewoning stond ontwikkelingen in de weg. Het plan is toen opgevat om de woning te slopen en iets verder een nieuwe

te bouwen, dan konden ook de andere ontwikkelingen gestalte krijgen. Er is veel water door de Yntemasleat gestroomd voordat alle instanties zich erin konden vinden. Het ontwerp voor de nieuwe woning, van Jelle de Jong Architecten uit Lemmer, won wel meteen het vertrouwen.

Tegen - of eigenlijk in - de verhoogde kade is, wat oneerbiedig gezegd, een grote betonnen bak geplaatst die van de landzijde wel, maar vanaf het water volstrekt niet zichtbaar is. Het heeft heel wat technisch vernuft gekost om dit voor elkaar te krijgen. Op dit brede basement, het grote souterrain van de woning, is een paviljoen geplaatst, bekleed met verticale delen tropisch hardhout dat mooi kan vergrijzen. Aan de zuid- en westzijde is het groten-deels met glazen puien geopend.

Het paviljoen schiet aan alle zijden terug, waardoor rondom een gangboord overblijft dat beschermd wordt door het overstekende en vrij lage zinken roevendak. Aan de zuidwestzijde zijn de glasgevels nog verder teruggelegd om het ruime terras ook van een overdekt gedeelte te voorzien.

Bij dit flinke schip met elegante roef, half verzonken in de dijk, zijn de horizontale hoofdvormen fraai verticaal gedetailleerd: de houten delen van het paviljoen, de roeven van het dak. Het mooiste is nog de bewerking van het beton met fijne verticale groeven, heel subtiel ruw, een beetje rustiek.

PETER KARSTKAREL